

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 22. jūnijā CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2018. gada 19. aprīļa spriedumu lietā T-606/17 CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH/Eiropas Komisija

(Lieta C-415/18 P)

(2019/C 82/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (pārstāvis: A. Schuster, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Eiropas Savienības Tiesa (astotā palāta) ar 2019. gada 10. janvāra rīkojumu kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. novembrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – LF/Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

(Lieta C-682/18)

(2019/C 82/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: LF

Atbildētāji: Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai tādas interneta video platformas pakalpojuma sniedzējs, kurā lietotāji publisko ar autortiesībām aizsargāta saturs video bez tiesību subjektu piekrišanas, veic izziņošanu Direktīvas 2001/29/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta izpratnē, ja:

— tas ar platformu gūst ieņēmumus no reklāmas,

— augšupielāde notiek automātiski un pakalpojuma sniedzējs neveic iepriekšēju apskati vai kontroli,

- saskaņā ar lietošanas noteikumiem pakalpojuma sniedzējs uz video ievietošanas laiku saņem vispasaules, neekskluzīvu un bezmaksas licenci uz video,
- pakalpojuma sniedzējs lietošanas noteikumos un augšupielādes laikā informē, ka nedrīkst ievietot autortiesības aizskarošu saturu,
- pakalpojuma sniedzējs nodrošina palīg līdzekļus, ar kuriem tiesību subjekts var panākt nelikumīgu video bloķēšanu,
- pakalpojuma sniedzējs platformā sagatavo meklēšanas rezultātus reitinga sarakstu un satura rubriku veidā un reģistrētiem lietotājiem ļauj skatīt ieteicamo video pārskatu, kas balstīts uz viņu jau skatītiem video,

ja tam nav konkrētu zināšanu par tāda satura pieejamību, ar kuru tiek pārkāptas autortiesības, vai pēc uzzināšanas par šādu saturu to nekavējoties izdzēš vai liedz tam pieeju?

2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša,

vai interneta video platformas pakalpojuma sniedzēja darbība pirmajā jautājumā norādītajos apstākļos ietilpst Direktīvas 2000/31/EK ⁽²⁾ 14. panta 1. punkta piemērošanas jomā?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša,

vai faktiskajām zināšanām par nelikumīgu darbību vai informāciju un izpratnei par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelikumīgu darbību vai informāciju, saskaņā ar Direktīvas 2000/31/EK 14. panta 1. punktu ir jāattiecas uz konkrētām nelikumīgām darbībām vai informāciju?

4) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša,

vai Direktīvas 2001/29/EK 8. panta 3. punkts pieļauj, ka tiesību subjekts pret pakalpojumu sniedzēju, kura pakalpojums ietver lietotāja sniegtās informācijas glabāšanu un kuru lietotājs ir izmantojis, lai pārkāptu autortiesības vai blakustiesības, var saņemt tiesas rīkojumu tikai tad, ja pēc informēšanas par nepārprotamu tiesību pārkāpumu šāds tiesību pārkāpums ir noticis atkārtoti?

5) Ja atbilde uz pirmo un otro jautājumu ir noliedzoša,

vai interneta video platformas pakalpojuma sniedzējs pirmajā jautājumā norādītajos apstākļos ir uzskatāms par pārkāpēju Direktīvas 2004/48/EK ⁽³⁾ 11. panta pirmā teikuma un 13. panta izpratnē?

6) Ja atbilde uz piekto jautājumu ir apstiprinoša,

vai šāda pārkāpēja pienākums izmaksāt kompensāciju saskaņā ar Direktīvas 2004/48/EK 13. panta 1. punktu drīkst būt atkarīgs no tā, ka pārkāpējs gan attiecībā uz savu pārkāpumu, gan attiecībā uz trešo personu pārkāpumu ir rīkojies tīši un apzinājās vai tam būtu bijis jāapzinās, ka lietotāji izmanto platformu, lai izdarītu konkrētus tiesību pārkāpumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV 2001, L 167, 10. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū, OV 2000, L 178, 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, OV 2004, L 157, 45. lpp.